

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. VI. Character historicus Cranmeri Archiëpiscopi Cantuariensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

exilium expulit : & post hæc omnia , inquit Nicætas , hypocrita ille vir sanctus credebatur.

Nicætas
vita Ignacij
ciii.

Sed nulla violentia diuturna. Minima in imperio mutatio superveniens fatis est ad precipitandum Prælatum hypocritam. Photius Bardam patronum suum potentissimum morte sublatum amiserat : ac mox ingrattissimus mortalium , ut Principi adularetur , defuncti memoriam (quod gratum fore Imperatori credidit) odiosis accusationibus lacera- vit. Hac vili & abjecta adulatione auctorita- tem suam aliqua parte labefactatam sustinuit. At morte Michaëlis interveniente cum Basi- lius in imperium successisset , excommuni- cationis sententiam dudum à Pontifice in Photium latam executioni mandavit. Præ- tereo dolos & fraudes alias , quibus usus est ut in pristinam restitueretur Patriarchatus dignitatem ; de qua iteratò dejectus , meri- tas secundi exilii poenas luit. Specimina data sufficiunt , ut innotescat impostoris indoles , quem Nicætas *Sanctum larvatum* appellat.

§ VI.

*Character Historicus Cranmeri Ar-
chiepiscopi Cantuariensis.*

Alter hic est primariae regni Sedis Epif- copus , qui sua auctoritate , hypocrisi , adulatione , Angliam totam in Schisma pri- mum , deinde in Hæresim impulit. Gratia & favore matronarum aulae Archiepiscopatum Cantuariensem adeptus , Regi Henrico libi- dine excoecato dux fuit ad Schisma. Quippe Thomas Cranmerus matrimonium Regis
M cum

cum Catharina legitima conjuge irritum declaravit; Principis adversus Ecclesiae fulmen obstinavit animum; Primatum ipsi detulit Ecclesiae Anglicanae; Jurisdictionem Episcopalem in Laicum Magistratum transtulit; denique ut Regis obtemperaret libidini, & factionem foveret suam, omnem sus deque religionem habuit.

Nullus Sycophanta dissimulandi artem perinde calluit. Cum esset re ipsa Lutheri Scriptor, hostem se simulavit Lutheranorum; & cum clam duxisset uxorem, palam mentitus est caelibatum. Regem decepit & Pontificem: nam cum Episcopus consecraretur, solitum de praestanda Summo Pontifici obedientia juramentum ficto & perjuro animo fecit; cumque Lutheranos, quos Rex oderat, odisse se fingeret, omnia clam machinatus est ut eam Sectam in Anglia propagaret.

Thomas Cromwellus, homo Laicus, & in spiritualibus Henrici Vicarius Generalis, Cranmero in fovendo clam Lutheranismum patrocinator est. Sed brevi meritas detectae perfidiae poenas luit. Felicior Archiepiscopus, quia cautior. Henrico, cujus severitatem timebat; vitam functo, cum esset minorennis Sceptri haeres, & regni moderamen a Cranmeri manu penderet; tum demum quod animo presserat haereseos venenum evomuit. A Sacerdotibus primum Catholicis conciones ad populum haberi interdixit; ejecit deinde ex Universitatibus Doctores orthodoxos; postremo in omnes generatim Catholicos saevit.

Post tot enormia crimina homo profligatus animus vindicantis Dei dexteram sensit. Mutato

Thomas.
fin. Tract.
de Ed. &
2. p. 475.

rato regni regimine ad rogam damnatus interit. Spe veniæ à Maria Regina obtinendæ abjuravit errores. Verùm id frustra à se factum conspicatus, ficto id se animo fecisse testatus est. Cumque vel minima rursus spes veniæ affulgeret, iteratis vicibus abjuravit errores; adeo ut septies & decies circa fidem variasse legatur. Et tamen Virum hunc Scriptores Anglicani Athanasius & Cyrillus comparant. Tales sunt Sectarum novarum Sancti.

Sand. l. de
Schism.
Angl.

D. Burnet.

§. VII.

Aliqua in characteres jam memoratos reflexiones.

N Eminem his characteribus notatum volumus. Gallorum est, qui præsentem animorum divisionem inspiciunt curiosius, videre quidnam horum, & quibus conveniat; uti etiam qui effectus mali ex quorundam pertinacia merito sint timendi. Ad serium iustumque de hac re ferendum iudicium non inutiles erunt reflexiones sequentes.

1. Prælati omnes qui hæcenus Schismatum fuerunt auctores, etsi superbiâ, ambitione, pertinaciâ, hypocrisi, aliisque vitiis turgent inflati, insignis nihilominus famam sanctitatis sectariorum suorum encomiis sunt consecuti. Non ergo fidendum præsentis sanctitati Episcopi, agmen ducentis rebellium Sectariorum. Nihil enim ad seducendos simplices & Schisma stabiliendum efficacius, quàm animus Præfulis fallaci sanctitatis opinione tumescens.

2. Si in prætenso hoc sancto deprehend-

M 2

rentur